

Θέλεις υγιής γενέσθαι; (Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης)

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Χριστός Ανέστη!

Διανύοντας την Αναστάσιμη περίοδο και εορτάζοντας το μεγάλο γεγονός της Αναστάσεως του Κυρίου μας, έρχεται σήμερα η Εκκλησία μας να παρουσιάσει την σωματική ανάσταση ενός συνανθρώπου μας, του παραλυτικού. 38 ολόκληρα χρόνια παράλυτος. Αιτία της παραλύσεώς του, η εκούσια αμαρτία.

Ο παράλυτος βρισκόταν πλησίον της κολυμβήθρας του Σιλωάμ, του χώρου θεραπείας του, αλλά δεν είχε έναν άνθρωπο να τον ωθήσει στο να θεραπευθεί. Τον έβλεπαν και τον αγνοούσαν. Κανείς δεν βρέθηκε όλα αυτά τα χρόνια να του δείξει συμπόνια. Άλλοι έσπευδαν να είναι πρώτοι για να θεραπευτούν. Άλλοι που συνδέονταν μαζί τους με δεσμούς αγάπης ή φιλίας τους βοηθούσαν για να θεραπευτούν. Αλλά ούτε ένας δεν είχε ρίξει μια ματιά σ' αυτόν τον άνθρωπο για χρόνια λαχταρούσε την θεραπεία και δεν ήταν ικανός να βρει τη δύναμη να θεραπευτεί. Η μόνη του ελπίδα ήταν ο Θεός[2].

Σε αυτό το σημείο, βλέπουμε τον άνθρωπο να είναι αναίσθητος προς τον συνάνθρωπό του. Η αναισθησία αυτή, θα μας πει ο Άγιος Μακάριος ο Πάτριος[3], προέρχεται από την πονηρά συνήθεια της αμαρτίας. Δεν υπήρχε η συμπόνοια ανάμεσα στους ανθρώπους, φαινόμενο που το βλέπουμε και στις μέρες μας. «Κύριε, άνθρωπον ουκ έχω...».

Γύρω από την κολυμβήθρα αυτή, κείτονταν πλήθος ασθενών από διάφορες ασθένειες. Αυτό που περίμεναν ήταν η ταραχή του νερού. Ο πόνος λοιπόν της ασθενείας μαζί συγχρόνως με την εγκατάλειψη από τους ανθρώπους ήταν ο σύντροφος του ανθρώπου της προβατικής κολυμβήθρας.

Αξιίζει να αναφερθεί ότι ο τρόπος της θεραπείας υπαινίσσεται ένα απαραίτητο Μυστήριο της Αγίας μας Εκκλησίας, το Μυστήριο του Βαπτίσματος. Σκόπευε να του δώσει το βάπτισμα που αποπλύνει όλες τις αμαρτίες και ανασταίνει νεκρούς, σύμφωνα με τον Ιερό Χρυσόστομο[4]. « Ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.[5]», μας διαβεβαιώνει ο Ιησούς.

Η ερώτηση του Κυρίου προς τον παραλυτικό «θέλεις υγιής γενέσθαι» έχει διπλό νόημα. Δηλώνει ότι ο παράλυτος δεν ήταν μόνο σωματικά ασθενής, αλλά ήταν και πνευματικά. Επίσης, δηλώνει ότι ο Κύριος δεν στερεί την ελευθερία του ανθρώπου,

αλλά χρειάζεται την εκούσιά του συγκατάθεση. Πάντοτε με την δική μας θέληση, ο Κύριος επιθυμεί να εισέλθει στη ζωή μας. Χορηγεί τη θέληση, δέχεται την πίστη και χαρίζει τη δωρεά χωρίς αμοιβή, σύμφωνα με τον Άγιο Κύριλλο Ιεροσολύμων[6].

Δυστυχώς, όμως, στις μέρες μας δεν επιθυμούμε να εισέλθει ο Χριστός στη ζωή μας, αλλά προτιμούμε να ζούμε παράλυτοι. Δεν θέλουμε να θεραπευθούμε. Ο Θεός μας είναι παντοδύναμος, αλλά δεσμεύεται από την ελευθερία του ανθρώπου. Γι' αυτό οφείλουμε να δώσουμε τη διάθεσή μας και τον εαυτό μας στον Χριστό, ο οποίος ψάχνει ευκαιρίες να μας θεραπεύσει.

Αξίζει να αναφερθεί ότι ο τρόπος της θεραπείας υπαινίσσεται ένα απαραίτητο Μυστήριο της Αγίας μας Εκκλησίας, το Μυστήριο του Βαπτίσματος. Σκόπευε να του δώσει το βάπτισμα που αποπλύνει όλες τις αμαρτίες και ανασταίνει νεκρούς, σύμφωνα με τον Ιερό Χρυσόστομο[7]. Μέσα στην κολυμβήθρα της Εκκλησίας όχι ένας και δύο, αλλ' ολόκληρη η Οικουμένη και αν μπει, θα ελευθερωθεί από τις αρρώστιες της αμαρτίας, μας λέει χαρακτηριστικά ο χρυσός την γλώτταν Χρυσορρήμονας. Η αμαρτία δεν είναι φυσική ιδιότητα, αλλά παρά φύση κατάσταση, που ανάγεται στην κακή προαίρεση[8].

Η Εκκλησία είναι ο κοινός τρόπος καθάρσεως όλων των ανθρώπων. Με την μετάνοια, την εξομολόγηση, την συμμετοχή μας στα Μυστήρια της Εκκλησίας και μετέχοντας στη Θεία Ευχαριστία καθαριζόμαστε από τα πάθη που ριζώνουν μέσα μας. «Έξω από την Εκκλησία σωτηρία δεν υπάρχει» μας προειδοποιεί ο Άγιος Κυπριανός επίσκοπος Καρχηδόνας[9].

Η σημερινή ομολογία του παραλυτικού «άνθρωπον ουκ έχω» είναι καταπέλτης για όλους μας. Αυτή η μοναξιά που υπάρχει σε πολλά στάδια της ζωής μας μέρα με την μέρα γίνεται πιο επιτακτική.

Η φράση «θέλεις υγιής γενέσθαι» ακούγεται στον κάθε ένα από εμάς από τον Βασιλέα των Βασιλευόντων Σωτήρα Χριστό. Ας ανταποκριθούμε με όλη μας την ψυχή και την διάνοια στην πρόσκλησή Του και ας μην εξοικειωνόμαστε με μια χρονίζουσα κατάσταση εμμένοντας στα πάθη και στις αμαρτίες μας. Ας έχουμε κι εμείς ως μόνη μας ελπίδα τον Θεό και ουδένα άνθρωπο. Ας αφήσουμε το Θεό να ενεργήσει ανεμπόδιστα, γιατί η εκούσιά μας θέληση παρεμποδίζει τη χάρη Του. Εάν προσπαθήσουμε να τα πράξουμε αυτά στη ζωή μας, τότε θα ιατρευθούμε κι εμείς από την πνευματική παραλυσία που μας διακατέχει.

Χριστός Ανέστη!

[1] (Σημ. στον τίτλο) Δοξαστικό Εσπερινού Κυριακής του Παραλύτου, Ιωάν. 5,7

[2] Μητροπολίτου Αντωνίου Σουρόζ, Λόγος στην Κυριακή του παραλύτου

[3] Αγ. Μακαρίου του Πατμίου, Λόγος εις την Κυριακή του Παραλύτου

[4] Αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Λόγος εις τον Παράλυτον, PG 61, 777

[5] Ιωάν. 3,5

[6] Αγ. Κυρίλλου Ιεροσολύμων, Ομιλία εις τον Παραλυτικόν τον επί την κολυμβήθραν, PG 33, 1127-1132

[7] Αγ. Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Λόγος εις τον Παράλυτον, PG 61, 777

[8] Θεοδωρήτου Κύρου, Ερανιστής 1, PG83,40 D

[9] Κυπριανού Καρχηδόνας, Επιστολή 73,21,PL3, 1169A